

Tema práce "Zanrová malba 17. a počátku 18. století v Čechách" bylo zvoleno především z toho důvodu, že se doposud nikdo z badatelů této problematice nevěnoval. Práce tedy poprvé mapuje situaci na umělecké scéně, a to z několika různých pohledů, přičemž stejně je poznání o zanrových směrech umělců pracujících v Čechách období raného, a především vrcholného baroka. Přetím ale bylo třeba definovat zanrovou malbu jako takovou, neboť od jejího vymezení se poté odvíjel výběr děl, která v práci označuji za zanrova. Stín souvisí také blízkí představení problematiky ikonografie a ikonologie zanrové malby a to i z hlediska vývoje interpretace předních specialistů na tuto diskutovanou oblast. Pozornost je věnována také zmínce o zanrové malbě v komentářích historiků, malířů, teoretiků umění a dalších autorů od doby antiky po závěr 17. století, neboť z nich kromě jiného vyplývá, že tato kategorie nestála v popředí jejich zájmu a stávali se k ní téměř výhradně kriticky. Na příkladu sbíratelství doby 17. a 18. století je však prezentován opačný přístup, neboť početné zastoupení zanrové malby ve sbírkách ať už aristokratických, měšťanských či klášterních poukazuje na její nesmírnou oblibu. Umělecké kolekce sloužily také jako zdroje inspirace pro mnohé z malířů působících v Čechách, neboť v nich byli početné zastoupení umělci především nizozemského původu, kteří se evropským měřtkou zanrové malby věnovali nejintenzivněji. Díla nizozemské proveniencí, právě tak jako italské, byla stejně výchozím bodem pro zanrovou tvorbu tří významných osobností vrcholného baroka v Čechách - Michaela Václava Halbaxe, Jana Kupeckého a Petra Brandla. Jejich práce jsou komentovány z hlediska stylového posouzení, ikonografie, a také zařazení v rámci širšího kontextu do středoevropské zanrové malby. Poukázáno je na jejich vylučnost z hlediska často velmi nekonvenčního přístupu ve zpracování námětu a vysokou malířskou kvalitou.